

Wyciąg z publikacji wydanej 2017 r. na CD, opracowanej przez Mirosława Zbigniewa Wojalskiego

Działacze krajoznawstwa, turystyki, opieki nad zabytkami, przewodnicy z Łodzi i regionu

Andrzej Ziemowit Zimowski urodził się w dniu 15 października 1931 r. w Warszawie.

Po Powstaniu Warszawskim, po wojennej tułaczce w kilku miastach Polski osiadł w Łodzi i tu zdobył maturę w I Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika.

Po ukończeniu studiów na Politechnice Łódzkiej, po otrzymaniu dyplomu inżyniera otrzymał tzw. nakaz pracy do Poznania, do Zakładów Przemysłu Gumowego „Stomil”, w których kolejno awansował na kierownicze stanowiska. W roku 1962 otrzymał przeniesienie służbowe do zespołu projektującego nową fabrykę opon samochodowych „Stomil” w Olsztynie.

Po uruchomieniu fabryki w 1967 r. otrzymał przeniesienie służbowe do Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, na kierownicze stanowiska w różnych wydziałach i departamentach, także w Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Nawet w latach 1983-1990 prowadził własne przedsiębiorstwo, produkujące potrzebne w przemyśle samochodowym detale gumowo– metalowe do samochodów.

Potem pracował w Warszawie w Fundacji Wspomagania Rozwoju Przemysłu Farmaceutycznego. W 1993 r. przeszedł na wcześniejszą emeryturę, przeniósł się wraz z żoną, Janiną Brycht – Zimowską do Łodzi, gdzie mieszka od roku 1996 do chwili obecnej.

Pracując ukończył w latach 1976 – 1978 wieczorowe studia na Uniwersytecie Warszawskim, na wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, otrzymując tytuł magistra.

Pracę zawodową łączył jednocześnie z czynnym, zawodowym uprawianiem sportu, a konkretnie koszykówki. Był zawodnikiem AZS – Łódź, YMCA – Łódź, Włókniarza – ŁKS oraz AZS – Poznań. Był zaliczony do zawodników I ligi, zdobył mistrzostwo Łodzi w barwach AZS, w roku 1952. Uchwałą Prezydium Miejskiego Komitetu Kultury Fizycznej nadano mu II klasę sportową. Otrzymał w roku 2004 nadaną przez łódzki Zarząd Ł.O.Z. Kosz. Honorową Złotą Odznakę za zasługi dla rozwoju koszykówki na terenie okręgu łódzkiego oraz nadaną w roku 2008 Odznakę Jubileuszową z okazji 100 lat Łódzkiego Klubu Sportowego.

Inne jego zainteresowania to szeroko rozumiana psychotronika i po ukończeniu Studium Psychotronicznego w Łodzi (lata 1996 –1999) otrzymał dyplom, uprawniający do prowadzenia prac radiestezyjnych oraz bioenergetycznych. Uchwałą Rady Federacji Polskiego Towarzystwa Psychotronicznego został w roku 2000 wyróżniony Srebrną Odznaką.

Ukończone studia w zakresie dziennikarstwa oraz zamiłowanie do literatury spowodowały prowadzenie, równoległe z pracą zawodową pracy literackiej. Autor 17 książek o różnej tematyce, około 20 słuchowisk radiowych, 8 sztuk teatralnych (regularnie zatrzymywanych przez organy cenzury mimo przyznanych nagród, ze względu na krytyczne ustosunkowywanie się do prowadzonej polityki gospodarczej). Do wielu tygodników, miesięczników i codziennej prasy napisał kilkaset artykułów. Za pracę literacką otrzymał w konkursach ponad 20 nagród. Jest członkiem Związku Literatów Polskich.

Kolejnym zainteresowaniem była turystyka. Jeszcze mieszkając w Warszawie, był członkiem łódzkiego Oddziału PTTK, wiążąc się na wiele lat z Klubem Turystów Gorskich „Kosówka” i przyjeżdżając wraz z żoną, Janiną, przez wiele lat z Warszawy do Łodzi na wszystkie ważne imprezy i okolicznościowe bale. Również był stałym uczestnikiem wypraw turystycznych, do których najważniejszymi i często wspomnianymi były miesięczne wyprawy klubowe (autokar, własne namioty, kuchenki gazowe z butlami, wyżywienie), zorganizowane przez Zbigniewa Ścibiora do Skandynawii oraz Wielkiej Brytanii, Szkocji i Południowej Irlandii. Te wyprawy były szczegółowo relacjonowane nie tylko podczas zebrań klubowych, ale również z wykorzystaniem prasy przez zamieszczane artykuły oraz dzięki wywiadom radiowym, które ukazały się w I programie PR, prowadzonym przez warszawską dziennikarkę, red. Annę Lisiecką. W czasie pierwszego spotkania, które odbyło się w Łodzi (luty 1995 r.), redaktor Lisiecka nagrała wypowiedzi, dotyczące i Klubu „Kosówka” i całej działalności łódzkiego PTTK, a rozmówcami byli: Jolanta i Krzysztof Grońscy, Eleonora i Stanisław Nowiccy, Zbigniew Ścibiorek, Janina i Andrzej Zimowscy. Dodatkowo, w studio w Warszawie oraz w Łodzi wyczerpujących wyjaśnień radiosłuchaczom, zainteresowanych działalnością „Kosówki” udzielili Andrzej Zimowski oraz Stanisław Nowicki.

Klub Turystów Gorskich „Kosówka” oprócz ścisłej działalności turystycznej od lat prowadził działalność kulturalno-rozrywkową, zarówno w postaci balów noworocznych jak i przez zorganizowanie zespołu kabaretowego. Działał on przez wiele lat, a nabrał rozmachu w połowie lat 90. ub. stulecia jako kabarecik „Kosóweczka”. Wykorzystał swoje zamiłowania literackie i wiadomości, zdobyte podczas studiów dziennikarskich przez 12 lat prowadził ten kabarecik w sposób zorganizowany, profesjonalny, pisząc scenariusze, słowa do melodii znanych piosenek, a także występując jako aktor. Wielką pomocą był zespół gitarzystów, Krysi Reutt-Kowalskiej, Zbyszka Besteckiego i Tadeusza Muszyńskiego, a także doskonale radzących sobie z oprawą wokalną członków kabareciku. Należy wspomnieć tu chociażby takie przedstawienia, bo to już były przedstawienia teatralne, jak „Czterdzieści lat minęło”, „Bal u Belzebuba”, „W Soplicowie”, „Kosówka na Dzikim Zachodzie” czy „Kosówka u piratów”.

Wspaniale wypadły przedstawienia, pisane i wystawiane z okazji kolejnych jubileuszy klubowych, a najciekawszymi były te, wystawione w Dolinie Chochołowskiej (1998 r.), w Międzygórzu (2003 r.) czy w Rytrze (2008 r., pięćdziesięciolecie KTG „Kosówka”). Nie da się zapomnieć występów Sławki Fijałkowskiej i Romka Zielińskiego i „W Soplicowie” roli Telimeny, którą odegrały dwie koleżanki: Regina Niczypor– Przygocka jako „Teli” i Ania Pawlak jako „Mena”. W pamięci widzów pozostała rola Romka Zielińskiego, który ucharakteryzowany na kobietę udawał sekretarkę w takt melodii „Chanson d`amour”, śpiewanej przez ukrytą za kotarą Kysię Wesołowską. W przedstawieniu w Dolinie Chochołowskiej odegrał rolę wróżbity, przepowiadając z kryształowej kuli przyszłość „Kosówki”, a zdjęcia z powyższego zostały zamieszczone w nowosądeckiej gazecie.

W występach kabaretu „Kosóweczka” pomogły wspaniałe inwencje Pawła Suwalskiego, który opracowywał scenografię do każdego przedstawienia, wykonując dziesiątki kolorowych plansz i dekorując sale balowe. W kabarecie „Kosóweczka” między innymi występowali (w kolejności alfabetycznej): Z. Bestecki, S. Fijałkowska, P. Kowalski, T. Muszyński, J. Muszyńska, R. Niczypor–Przygocka, W. Opasewicz, A. Pawlak, K. Reutt– Kowalska, P. Suwalski, K. Wesołowska, E. Wielgopolan, A. Zajdler, R. Zieliński, J. Zimowska, A. Z. Zimowski. Za swoją działalność w KTG „Kosówka” (od 1985 r.) otrzymał w 2003 r. od Zarządu Klubu dyplom z podziękowaniem za dotychczasową pracę oraz podobny dyplom w roku 2005.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi, Brązowym Medalem Za Zasługi Dla Obronności Kraju, Medalem 30–lecia Polski Ludowej, Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Obronności Kraju, uhonorowany Złotą Odznaką Za Zasługi Dla Przemysłu Chemicznego.

Praca w „Stomilu” zaowocowała przyznaniem dwóch cennych odznak: „Zasłużonemu Pracownikowi Instytutu Przemysłu Gumowego „Stomil”” oraz „Zasłużonemu Pracownikowi „Stomilu””.